

Stovnsrøktin hefur skund

ASANNAST má, at trýstið á fiskastovnnarnar við Føroyar hefur verið alt ov stórt í mong harrans ár. Skjótast gjørligt eiga vit ti at fara undir eina skilagóða stovnsrøkt.

SKIPANIN við fiskiloyvum og upphæggingarstuðulin hava í ávísan mun minkað um veiðutrýstið. Men hetta er ikki nóg mikið. Um stovnsrøktin skal muna nakað mugu fleiri onnur tiltøk setast í verk beinanvegin.

GARNAVEIDAN, sum í løtuni er avmarkað til eina tvey ella trý skip, eigur at halda uppat skjótast møgulegt. Møguleikin at steðga einum tilíkkum veiðuhætti er til staðar tá á huglin fyrri veiðin er litið. Tað er hann beint nú og tí er hetta tann rætta leiðin.

EISINI eiga vit at avmarka summartrolingina á landleið-

ini. Málið má vera at hesin fiskiskapur heldur uppat. Hetta gerst sjálvandi ikki frá einum degi til annan. Men hetta eigur at verða málsetningurin og stigvíst kunnu vit rækka á mál eftir nøkrum árum.

FRÍÐINGIN av gýtingarøkjum um vestanfyrri og norðanfyrri má gerast meira umfatandi. Tey tíðarskeiðini, sum gýtingargrunnarnir eru fríðaðir, eiga at verða toygd í báðum endum, soleiðis at fríðingin verður galdandi í eitt longri tíðarskeið. Eisini má fríðingin fevna um eitt størri øki, soleiðis at allur landgrunnurin og eisini kanturin, verða umfatað av fríðingini.

Í fjør varð avgjørt at fríða stórar partar av Føroya Banka. Fríðingin varð samtykt at galda í eitt ár og er nú lýst at galda í eitt ár afturat. Á fríðaða partinum av bankanum er øll veiða bannað. Hetta

er sjálvandi ein bati, men helst hevði verið rættari at fríða allan bankan í nøkur ár.

Í hesum árum hava vit møguleika fyrri at keypa ráfisk úr øðrum londum til virkingar í Føroyum. Vit kunnu ikki rokna við at tann møguleikin kemur at vara nógv ár fram í tíðina. Londini, sum eiga henda fisk, fara helst sjálvi at virka fiskin. Men so leingi

hesin møguleiki er til staðar, eiga vit at gera nýtslu av honum.

OG meðan vit gera tað, eiga vit at byggja okkara egnu fiskastovnar upp, soleiðis at hesir vera væl fyrri tann dag vit ikki kunnu innflyta ráfisk úr øðrum londum. Her eiga vit at binda um heilan fingur.

vj.

sosigaley

Dimmalætting
14. SEPTEMBER

DAGBLAÐ

14. SEPTEMBER

FRU FOKKAR
NORDPST

Oyggjatiðindi rakt seymin á høvdið!

Tað er ikki bert Sosialíni, sum hevur víðgæðu blaðstjórn á Dagbláðnum í seinastu skrivning hansara um Suðarfríka. Dagbláðið gav í oddagrunn í vísium sosialistiska politikkinum hjá hvíta stjórn um skyldina av staðni í Suðarfríka. Eisini Oyggjatiðindi hava eggningskóðað stovnmáttin. Bláðið skrivur m.a.

Hesum hjá Óla B. rapar hann dingur í leysari liti. Átt sum hann hevur bygt sín samagva uppá tann ræðuliga sosialisman og farniska apartheidskapin í Suðarfríka, eru vit at hanna. Í berum ráðleysi skur Óla B. í dag apartheid hjá einasta sosialisma. Hetta vengjastúrta kallar alt, sum ikki passur honum, fyrri sosialisma ella sosialist.

Og Oyggjatiðindi halda fram:

— Tað eru bert fá ar sitandi at Óla B. við stovnum stovnum prísar alt, sum hann máttur í Suðarfríka gjørdi fyrri at halda teimum ikki hatta ræði í egnari. Hann kalliði apartheidskapin fyrri bestu skipanina í allum Afríka. Hesar seinastu rúttarar er meira og meira komið fram um, tannu vordur skipanin er í Suðarfríka, og tað tryggjast er almenna feggingin av Inkaheirslandi. Dagbláðið og fólksflokkinum, hava hildið uppá at Inkaheir er ein demokratisk vordur, sum smíðist eitt rætt smíð fyrri at fá størsta tilvaldið. Onnur hava tasi á, at Inkaheir er ein jórgungstinglaga skipan, stýrdur av teimum hvítu.

Nú Suðarfríkanska paradiði hjá Óla Breckmann, Dagbláðnum, og

hannesi einasta fólksflokkinum er við at fara í seguna sum ein tann ræðuliga stovmskipanin í tryggjast, tað skifta tey enn einferð kos í Dagbláðnum, manadagin vordur Bocha, de Klerk og Butecheri knappliga stundir sosialistar. Hetta hevur tað ikki upplýst um fyrri Óla B. skrivur blaðið.

Oyggjatiðindi hava ber rakt seymin á rætta stað. Tí just soleiðis sum blaðið umrøðir skrivningina hjá Óla B. er veruleikin. Hesin fremsti politikarin hjá fólksflokkinum og umboð Føroya fólks á danatungu hevur aftur og aftur víst seg sum tannsi talsmaður fyrri hvíta apartheidstýrið. Hann hevur við hesum stovmskipanum gjørt landsmótum sum umrøtt og til skammar, tí hetta er ikki tað tann vanliga upplýst fereygingurin hugsar. Hann hevur altíð verið í mudi apartheid og hann hevur soleiðis meit, at

sanktionir voru eitt gott vopi at fáa hvítu vinmenn Óla B. at víðganga, at tey svørtu mugu og skulu hava rætt til at liva í sinum egna landi.

Oyggjatiðindi skriva, at nú eingin útvegur er hjá teimum hvítu ella Óla B., so skiftir hann enn einferð kos og rætt er tað. Nú skal sosialistiskur politikkur hava alla skyldina fyrri skeivu gongdina, sum sami Óla annars altíð hevur verið so fegin um, nevniliga at einki vald ella rættindi skulu latast teimum óupp lýstu svørtu. Men nú somu hvítu vinir hansara einki annað val hava enn at lurtu eftir teimum svørtu og umbeimnum, so er Óla trondur upp í ein krok, tí ikki meira enn so, at hann bráðliga skiftir taktikk og leggur vinmenn sínar undir at hava ríkið sosialistisk politikk. Gómorin.

Útroðrarmenn ongan góðan!

Hoast Havnin ikki kann sigast at vera nakað stort utroðrarplass samanboreið við aðrar bygdir í landinum, so hevur tað alt tað vit vita eisini verið roð utur hevandi staðnum. Utroðrarmenn hava nú í nógv ár egnt á havnarøkinum vestanfyrri, aftanfyrri stóru bygningarnar hjá Bacalao, og teir hava so fyrri tað mesta avreitt fiskin til virkið. Seinastu árin hava teir so eisini landað í Nolsoy.

Nú er av alvara farið at sansa at hjá hesum utroðrarmennum Bacalao, sum eigur okki, har egningarskurarnir standa, vil hava hesar burtur innan 1. august. Byráðið í Havn hevur arbeitt við eini ætlan at fáa utroðrarmennum skúrur aðrastaðni í nánd. Men henda ætlan er so ikki klár enn. Kortini hava utroðrarmenn nú fingið greið boð um at taka egn-

ingarskurarnar niður og fara. Men hvar skulu teir fara. — Skulu vit fara til Vestmanna at egna ella inn á Skalfjörðin, spyr ein utroðrarmaður í Sosialinum í gjár. Hann ber ofta fyrri, at teir við hesi víðferðini enda í korni hjá teimum arbeidleysu.

Hvussu er og ikki, so halda vit ikki, at størsta virkið í bynum og ei heldur mynduleikarnir kunnu sleppa utroðrarmenninum upp á fjall. Hoast virkið í dag fyrri tað mesta livir av fiskinum frá trolarum og størri bátum, so ber ikki til bara úttan víðari at avreidda ut-

Vit vona, at onkur skilagóð loysn kortini finst, soleiðis at utroðrarmenninir og tey, sum egna, ikki sita á berum, tá olavsokuhøgafjuni er av. Er vilji til tess, slepst undan hesum fyrri Havnina komandi skammbletti.